

твоего соученика. Прочее вѣди здравъ, и дано са сподѣба, да ви йсквѣста дѣломъ какъсамъ.

Превсѣрднѣйшій пріятель, и твои согражданинъ.

Глиг. Кр.

За пресмѣвѣтельнаго образа.

Тѣка казваме лѣшавиите какъ са добрии, и хващаще ихъ смѣеме имъ са.

Иудрѣйшій!

Єликонова пѣть ако чи да є многовосходный, и мѣчнотрѣдный на пѣтешѣственниците си. Обаче ты това съ исполнското си юнашко стѣпваніе, за малокременно спространство си стигналъ до мѣзиното крайградіе, и ѡставилъ ны си, да ходиме дѣло на гѣрскиите преднѣзи. Ты си истинный совѣтникъ на мѣзитѣ, защо мѣзите, и пѣсныте на мѣзководителя Аполлона щатъ послѣдова на тебѣ шасликаго, бѣзъ всѣкаго съмнѣніа, и щатъ совѣмъ послѣша благополѣчното ти состоаніе, за менѣ който ѡставамъ.

Съ глобочайшаа почестъ.

Стеф. Ів.

За благодарнаго образа.

Чрѣзъ благодарнаго образа, показваме, и воспаматствваме нашего благодѣтеля, нашего благоразміе, и благодарнаго нашего залѣга. Обаче тѣмъ образъ подѣва да стѣва рѣвенъ съ почестѣ, на вѣраго, или на пѣркаго: и дасъ исполнава съ оусѣрдіе благодареніето, да бѣва скѣро — Тѣка са оубо чѣветката свѣбѣдни, защо продолжаваме повече благоразміето си: